

Možje,
fantje,
žene,
dekleta,
mladina,
vsakdo hoče prvi čitati Slov. gospodarja,
ko pride v hišo. Kdo se sedaj briga za to,
da bo tudi pravočasno plačan za vse leto
1937? Vsi!

Slovenska Krajina.

Sobota. »Zavednost« bo imela v torek 29. dec. t. l. ob 9.30 dopoldne v Soboti v Martinišču sestanek za člane in starešine. Za člane udeležba obvezna. — Odbor.

Regulacija Mure. Regulacijska dela, ki so nameravana za delno regulacijo, prihajajo h koncu. Nekaj sredstev bo še sicer ostalo, kar bi pa bilo zelo potrebno, da se iz preostanka kreditov izvršijo nujna dela v Veržetu in na Melincih. Ker je banovina obljubila, da bo še prispevala iz svojih kreditov okrog 70.000 Din, bi bilo treba, da se poleg že projektiranih ali še neprojektiranih del izvrše nujna dela, ki so zelo potrebna na nekaterih mestih. Zlasti nevarna je Mura na Melincih, kjer reka odnaša veliko rodovitne zemlje in gre škoda v ogromne svote. Posebno pa je Mura nevarna pri Žabniku v občini Sv. Martin pri Strigovi. Tukaj teče Mura v dveh rokavih, ki tvorita ogromno elipso skupaj. Posebno nevaren pa je desni rokav. Prav tako je Mura nevarna v občini Kot, kjer gospodari neomejeno nad posestjo posestnikov ob Muri. Mura je v svojem teku tekom zadnjih let povzročila že milijonske škode in ji je treba dokončno odvzeti to nevarnost za ljudsko imetje.

Sajenje tobaka v Slovenski krajini. Ker se je pred leti sadilo pri nas v Slovenski krajini precej tobaka, je ostalo med ljudstvom precej tobačnega semena. Ko pa je bilo sajenje tobaka prepovedano od oblasti, so ljudje še kljub prepovedi sadili dalje tobak, seveda tajno. Za sajenje tobaka jim je služilo kot najboljša sredi koruze, kjer so bile sadike tobaka varne pred oblastjo, ker jih je bilo težko opaziti in ločiti od prav tako zelene koruze. Finančnim organom pa pride na uho zadnje čase skoro vsako

Samo eden je Radion!

Samo Radion vsebuje dobro Schichtovo milo. Zato je Radion tako blag in izdaten ter najbolj primeren za pranje vseh vrst perila.

Samo

Schichtov **RADION**

VSEBUJE SCHICHTOVO MILO

sajenje tobaka, ker zasledujejo z vso pridnostjo prepovedano sajenje tobaka. Tako so tudi nekemu posestniku v Crensovcih zaplenili velik šop stebelc tobaka s semenom. Listja že ni bilo

bilo več na njem. Vse skupaj so finančni organi odnesli na finančno kontrolo v Beltinceh, odkoder je bila odposlana ovadba na višjo oblast. Veliko pa nam je na tem, da se tudi pri nas

Pravice angl. kralja

Razmerje med krono in parlamentom je na Angleškem zelo strogo ter natančno urejeno. Kralj ima predvsem pravico, da lahko parlament razpusti. Od parlamenta sprejeti zakonski predlogi nimajo veljave, če jih kralj ne potrdi. Kralju pristojna pravica, da slobodno razveljavi sodbe najvišjega sodišča in lahko vsacega pomilosti. Njegov dvor je podvržen lastnemu raziščenju. Policija ne more zapreti niti najnižjega kraljevega strežaja. Vlada je oproščena poštnih pristojbin. Posebno važno pa je, da lahko kralj napove vojno in lastnoročno sprejema ter odpušča častnike v armadi. Konečno je vladarju pri-

Petančič Davorin:

Svete gore.

Povest.

»Janez, še enkrat, ven pridi! Sicer streljam!«
Nič.
Spogledajo se in prikimajo.
»Kam bi streljal, ko ni nobene luknje.«
»Zadeti ga ne smeš!« je branil drugi, ki se je odmaknil.

»Tule se bom postavil.« Prestopil je... Pod njim je zahreščalo... Čutil je grozničavo bolečino, kako je padel. Potem pa naenkrat ogenj...

Pavle je sprožil...

Janeza je zajela stara lovska kri, pograbil je puško in sprožil, pa bila je prazna. Tedaj se je domislil pravega. Ves kup slame je vrgel na ogenj, da je zagorelo z visokim plamenom. Jezičasti zublji so že lizali strop. Janez je vzel desko, ki se je zrušila pod Tončetom in začel metati oglenje na onadva zunaj. Janžetu je padlo v oči in na prsa, da je zagorela v hipu obleka, drugemu pa se je vnel klobuk in brki... Tisti trenutek je izrabil in smuknil iz jame, se zagnal v breg in zaklical nasprotnikom, ki sta se svetila v temi kakor živi baklji:

»Vrzita se v sneg, da ne zgorita!«

Nasvet je bil dober. Kopala sta se v snegu in si

otela življenje. Sama ne bi bila prišla na to, ker sta se trudila predvsem, da si obvarujeta oči in lice. Tonče v jami je stokal, ker se ni mogel zveči hitro z oglenja, ki mu je pregorevalo obleko in ga žgalo v kožo. Imel je polomljeno roko in nogo.

Janez pa se je gnil divje čez gozdove Orlice na Bizeljsko in prek na Hrvaško. Še pred polnočjo je bil tam. Proti večeru drugega dne je šla zopet Lenčka s košarico. Našla je razdejanje. Ko pa je še zapazila kri, ki jo je prelil zajec, jo je obšla groza. Ni minila ura in vsi na svetih Gorah so vedeli, da je Janez zadet...

Potres.

Janeza ni bilo od nikoder. Zupnik je tarnal, rotli Boga in molil. Zidarji bi morali začeti z delom, pa ni bilo človeka, ki bi naredil najnujnejše. Pisal je na vse strani, da bi ga oprostili, pa ni bilo še nobene odgovora.

»Meta, na vidiš, zdaj pa Janeza ni nazaj. Imaš dolg jezik, da bi segel do Podsrede. In tudi seže. Če se farovžu tele povrže nocoj, se bodo jutri po Podsredi menili, kako je v Sv. Petru dekan bogat!«

Meto je prevzemal strah pred gospodom.

»Naj nehajo, ko pa nisem jaz!«

»Nisem nič rekel. Ti veš! Babe ste klepetale, ti si ga proti županu stegnila in on ga je. Konec besedi. Tistokrat sem ga izrezal, zdaj ga ne morem!«

Vesele božične praznike in srečno Novo leto 1937!

želi svojim cenjenim odjemalcem in se pri-
poroča za prav obilen obisk

MARTIN VRABL
trgovina z manufakturo

Ptuj

Srbski trg

uradno dovoli sajenje tobaka, ker bi se na ta način tajno sajenje omejilo na minimum in bi se s to koristno rastlino za gospodarstvo v pridobivanju našel nek zaslužek kmečkemu človeku z odkupom tobaka po oblasti. Zelo smo radovedni, kaj bi rekla k temu finančna in monopolska oblast. Za sajenje tobaka so v Slovenski krajini dani vsi pogoji, zato bi nas uradno dovoljenje sajenja tobaka res zelo veselilo.

Lendava. Umrl je dne 9. decembra zvečer v starosti 72 let trgovec Arnstein Benč. Pokojnik je bolehal za dolgotrajno boleznijo. V sapniku mu je rastla golša, ki ga je končno spravila ob življenje. Pogreb se je vršil dne 11. decembra ob veliki udeležbi lendavskega občinstva. Pokojnik je bil dolga leta znan trgovec v Lendavi in je bil splošno priljubljen. Pokojniku bodi lahka zemlja, preostalim pa naše iskreno sožalje.

Kurji tatovi. Skoro ne mine teden, da se ne bi slišalo o tatvini perutnine v Slovenski krajini. Danes je na vrsti ta vas, jutri ona vas, tako da so prizadete v prvi vrsti naše pridne kmečke gospodinjke, ki goje kure radi jaje in prodaje, da dobe saj delni dohodek za najnujnejše hišne potrebe v gospodinjstvu. To je samo razvada mladih ljudi, ki iščejo sredstva za ponočno popivanje. Kurje tatvine so posebno pred prazniki in pred veseljami na dnevnem redu. Zato bi bilo potrebno, da se vodi stalna evidenca nad kurami in da se vsi trgovci s perutnino pregledujejo, odkod so dobili kure, oz. kje so jih kupili. Na ta način bi se trgovci ali kupinarji zbal, kupovati ukradene kokoši in bi bile vse take in podobne tatvine v kratkem omejene, ali pa popolnoma odpravljene. Pričakujemo, da bodo občine začele ta poizkus, kar bi bilo le v korist naših gospodinj in vsake hiše, ako bi bila perutnina varna pred ponočnimi tatovi.

Občni zbor Zadružne zveze.

V sredo, 16. decembra, se je vršil v Beogradu občni zbor Glavne zadružne zveze. Predsednik minister dr. Korošec, ki je ta zbor vodil, je v svojem govoru med drugim poudaril, da je zakon o likvidaciji kmetijskih dolgov v živo zadel naše kreditno zadružništvo. Zadruga sedaj nimajo drugih, novih poslov, ves svoj stari posel pa izročajo likvidacijski banki. To stanje zahteva nujno pomoč za poživitev poslovanja kreditnih zadrug. Mi vsi zelo čutimo, da poživitev likvidnosti naših zadrug ni nič manj važno vprašanje, kakor je bila rešitev prezadolženih kmetov. Občni zbor Glavne zadružne zveze, v kateri je včlanjenih več ko 9000 zadrug z več ko enim milijonom zadružnikov, je sprejel resolucijo, v kateri zahteva, naj se našemu kreditnemu zadružništvu vrne likvidnost s tem, da se zadrugam mesto bonov in obligacij da gotovina ali, v kolikor to ne bi bilo mogoče, potrebne dol-

Pravilo: Vsako leto novo leto, vsako leto nov Slov. gospodar, vsako leto enkrat vse naročnino!

goročne kredite po nizki obrestni meri. Ker zadruga težko krijejo vsled dolgotrajne gospodarske krize svoje najvažnejše izdatke, naj bi država dala zadružnim zvezam potrebna sredstva za revizijo in izobrazbo zadružnih delavcev. Glede na kmetijske zbornice se ugotavlja, da so kot posvetovalni organ osrednje vlade nujna potreba ter da bi bilo potrebno, da se to vprašanje čim prej uredi. Za pripadnike kmetijskih zbornic naj veljajo vse osebe in ustanove, ki se bavijo s posameznimi oblikami poljedelskega delovanja. Doklada, ki jo kmetijske zbornice lahko uvedejo na davke svojih pripadnikov, naj se določi k večjemu do 5%. Kar se tiče delokroga kmetijskih zbornic, naj bodo obvezno vprašane za svet pri sprejetju vseh zakonov in uredb in ukrepov, ki se tičejo kmetijstva.

Hoče pri Mariboru. »Slomšekov dom« zopet vabl. Na Stefanovo ga obiščite ob 3. ali 7. zvečer, da boste uživali ob ljubki in zanimivi komediji v treh dejanjih: »Cvrček za pečjo«. Razveseljevala vas bo tudi godba in petje! Pridite gotovo in v obilnem številu! Tudi od daleč vas lepo vabimo!

Sv. Vid pri Ptuj. Tukajšnja fantovska Marijina družba je praznik svoje Matere proslavila zelo slovesno. Po pozni sv. maši je voditelj Marijine družbe p. Danijel Tomšič sprejel pod varstvo nebeške Matere 25 fantov. Ganljivo je bilo, ko so se mlada fantovska srca pripognila s prošnjo Brezmadežni, da jih sprejme pod svoje varstvo. Marsikatero oko se je orosilo v nabit polni cerkvi med govorom g. voditelja in ob pogledu, kako so se mladi fantje izročali najboljsemu varstvu. Popoldne pa smo priredili

krasno Marijansko akademijo v proslavo naše Matere. Govori, petje, deklamacije vse samo Njej na čast. Da smo celo proslavo povečali, smo vprizorili lepo duhovno igro »Teofiluse. Igralci so svoje vloge rešili prav dobro.

Loče pri Poljčanah. V nedeljo 13. decembra, po popoldanski službi božji, se je vršil v prostorih kaplanije v Ločah ustanovni občni zbor katoliškega prosvetnega društva Slomšek. Staro in mlado, moške in žene, zreli fantje in dekleta so napolnili prostor, v katerem je otvoril občni zbor po določenem sporedu, preč. g. župnik Zličkar, ki je uvedoma pozdravil vse navzoče, posebno še zastopnike katoliških prosvetnih društev iz Slovenskih Konjic in Poljčan. Po prečitanih pravilih novo ustanovljenega društva je podal g. župnik besedo šolskemu upravitelju g. Bratužu Mariju iz Konjic, ki je v jedrnatem in načelnem govoru podal navzočim smernice za uspešno izobraževalno delo ter apeliral posebno na starše, kam naj usmerijo svojo mladino in komu naj jo zaupajo, ko zapuščajo šolo in stopa v razburkano življenje. Za fante je govoril g.

Njegova jeza je rasla z vsakim dnevom. Zidarji so se pripeljali in moral je sam z njimi na Gore.

»Nič se ne morem ščamati, ko nisem bil zraven.« Dal jim je ves denar in jim naročil:

»Lepo pridno delajte! Velikega zaslužka ne iščite pri cerkvi, ki jo zidamo za božjo čast!«

Lenčka se ga je oklenila in mu poljubila roko.

»Pusti! Janez, kje je?«

Zardela je in jo je bilo sram pred gospodom.

»Kaj boš zardevala, ko si že bila pred oltarjem z njim. Hipec je manjkalo, pa bi bil zavezal. Kje je, zini!«

»Gospod, res ne vem. Tončka pravi, da je na Hrvaško pobegnil.«

»Pa nič ne pride? Ne ponoči in ne podnevi?«

»Res, da ne, gospod dekan!« je zatrjevala in pobešala vlažne oči. »Kaj ga še vedno iščejo?«

»Nak, ne dajo mu mira. Nekdo se briga zanj. Če pa Janeza ni, bo pa moral Lojze poprijeti delo.«

Dekan se je odpravil domov.

»Kako je z Janezom, gospod?« se je oglašil za njegovim hrbtom župan.

»Vem toliko kot vi!«

Župan pa je vseeno poslal biriče na Gore:

»Zdaj zidajo cerkev, gotovo se bo prikazal. Čakajte noč in dan, posebno zjutraj! Gorje, če vam uide. Glave vam ne bodo dosti!«

Šli so na noč in dremali v hosti.

»Kaj ga bomo čakali, če ga pa ni! Samo da županovo voljo izpolnimo, pa ležimo tukaj!«

Spomlad je vstajala, pojoča in cvetoča. Vse se je v Gorah drugače slišalo, kakor pozimi. Če je fant zaukal na Preski, so ga čuli na Gorah in mu odgovorili. Noči so žrle dneve. Po vinogradih so popevali količi...

Nebo se je rdečilo v širokih lisah in bliskalo se je iz jasnega. Noč je padala na zemljo.

Popotnik se je trudil čez Podsredčko Mater božjo in hribove povprek proti sv. Petru. Skrbno se je izogibal hiš in velikih cest in si zbiral steze in prečnice.

Ko je pri Bistrici moral na veliko cesto, si je potegnil krajec klobuka na oči, potisnil je roke v hlačne žepe in zavihal ovratnik na suknjiču. Poltiho je požvižgaval, kakor kak fant iz domače vasi.

Pri pokopališču se je zmotil in stopil h grobovom. Vezačice so se vračale po hrvaški cesti in žvrgolele domače popevke. Ni jih hotel srečati. Ko je odpel njihov korak po cesti, je nadaljeval pot. Previdno se je pritisnil k zidu in se vlekel kakor senca. Pri župnišču je zavil k hlevom, od njih pa na zadnjo stran hiše. Pobral je kamenček in ga pognal dekanu na okno.

držana pravica, da po svoji volji in razsodnosti podeljuje plemenitanske naslove.

Pravice angl. parlamenta so za slučaj spora s krono primeroma znatno omejene. Parlament lahko odkloni kralju civilno listo in s tem zapre vladarju vsak dohodek iz držav. lastnine. Zbornica lahko armado razpusti. Ta slednja pravica je le bolj teoretična, vendar bi naj ščitila parlament pred kakim državnim prevratom od strani kralja.

Inserirajte!

(Dalje sledi.)